

CZYŚCIUCHNY (1) ai

G sg n czyściuchn(e)go.

Sł stp brak, Cn s.v. czysty, Linde XVI w.

Dem. i intens. od „czysty”:

1. [Wolny od brudu, zanieczyszczenia, schludny: Abowiem gołębiczká/ ieft ćichuchne/ profte/ á czyściuchne zwierzątko/ bez żołci. *WujPosN* 1584 417 (Linde).]

a. [O wodzie: Ná ten czas czyściuchne wczynię wody ich [*Tune purissimas reddam aquas eorum*]/ á rzeki ich/ iáko oley przywiodę/ mowi Pan Bog *Leop Ez* 32/14 (Linde); Studnia/ ieśliże z oney nigdy nie czerpáią/ Tedy w niey wody pleśnią y mchem poraftáią: Ale kiedy fię wodá wftáwicznie bierze/ Tedy też wnet przychodzi k fwoiey pierwŹzey mierze/ Ze fię y przezroczyftá y czyściuchną ftáie *ProtJałm* 10v (Linde).]

2. [Zawierający składniki sobie tylko właściwe, bez obcych domieszek: Drugim obyczáiem fprawowanie cukrowego ciáftá/ [...] Weźmi czyściuchnego cukru/ miáłko tłuczonego ileć fie zda/ zádziáłay s niego ciáfto z biáłkami iáiwymi. *SienHerb* 537 (Linde).]

3. Niewinny, bezgrzeszny, bez zmazy, niepokalany:

Wyrażenie: »czyściuchne sumnienie«: Poniewálf tofam Pan Bog w fwey pieczy zoftáwił/ A nie ládá komu to wiedzieć on obiáwił. Lecz tylko z czyściuchnego sumnienia żywiącym *PaxLiz* C.

Synonim: 1. chędogi.